

ספור ומשל לפרשת בלק

"לא ישכב עד יאכל טרף" (כ"ג כ"ד)

הצדיק שלא נרדם

מדי לילה בטרם יעלה על יצועו, היה רבי אלימלך מליז'נסק, בעל 'נעם אלימלך' זיע"א, בודק אם יש בביתו מטבע כלשהו, ואם נמצא מטבע, מיד שלשל אותו לקפת צדקה. הוא מעולם לא הותיר אפלו פרוטה אחת בביתו, ואם ארע ששכח ונשאר מטבע מחוץ לקפת הצדקה, לא היה נרדם והיתה שנתו נודדת, והיה קם ומחפש ומפשפש בכיסי הבגדים ובקפסאות שבבית עד שמצא את המטבע שחפש ושלשלו לקפת הצדקה.

בלייל חרף סוער, כשבחוץ השתוללה סופת שלג קשה, הגיע החסיד רבי ליבוש משידלובצא לליז'נסק. שעת חצות היתה בהגיעו ומיד שם פעמיו אל בית האכסניה. כה עיף היה החסיד ויגע מטלטולי הדרך, עד כי החליט לשכב לישון ולא לגשת מיד לקבל ברפת שלום מהרבי.

בימים ההם היו הדרכים בחזקת סכנה, ורק חסידים מועטים הצליחו להגיע לרבי. לכן מובן שכל חסיד שנסע לרבי לקח עמו קויטלאך (פתקים) של בקשות לרבו, ופתקים נותנים עם פדיונות כספים. באמתחתו של רבי ליבוש היו הרבה קויטלאך ופדיונות של אנשי עירו באותו לילה כשהגיע.

כשעלה רבי אלימלך זצ"ל על יצועו באותו לילה, לא הצליח לתת תנומה לעפעפיו. הוא התהפך על משכבו ולא נרדם. כיון שכך קם ובעזרת בני משפחתו ערך חפוש נרחב בכיסי הבגדים ובכל המגרות והקפסאות, שמא מצויה אי שם פרוטה שעדין לא נתנה לצדקה. ואולם כל החפושים היו לשווא ומאומה לא נמצא על אף המאמצים המרבים.

לבסוף שאל הרבי האם הגיע לעיר חסיד והביא עמו כספי פדיונות. ואמר הרבי: "כסף זה כאלו מנח אצלי מבלי שינתן לצדקה".

שמעו זאת בני הבית ויצאו לחפש באכסניות אחר אורח. ואכן, עד מהרה הגיעו אל האכסניה שבה ישן החסיד ליבוש. "בוא מיד לרבי לקבלת שלום!" בקשו מהחסיד שהתעורר משנתו.

מוֹכֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת רַבּוֹ, קָם כְּאִרִּי רַבִּי לִיבוֹשׁ, מֵהָר אֶל בֵּית הָרַבִּי הַקָּדוֹשׁ וְעָמַד כָּל הַקְּוִיטְלֵאדִי
וְהַפְּדִיּוֹנוֹת שֶׁהָבִיא. לְאַחַר בְּרַכַּת שְׁלוֹם מֵהָרַבִּי שׁוֹחַח הָרַבִּי שִׁיחָה קֶצֶרָה עִם הַחֲסִיד, הִתְעַנֵּן
בְּשִׁלּוֹמוֹ וּבְשִׁלּוֹם בְּנֵי בֵּיתוֹ וְעִירוֹ וְנָטַל מִמֶּנּוּ אֶת הַקְּוִיטְלֵאדִי וְהַפְּדִיּוֹנוֹת.

כְּשֶׁצָּצָא רַבִּי לִיבוֹשׁ בַּחֲזָרָה לְאַכְסִינְיָתוֹ, מֵהָר הָרַבִּי בָּעַל הַיָּנֵעַם אֱלִימֶלֶךְ לְשֹׁגֵר אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ
לְחַלֵּק אֶת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹנוֹת לְעֲנִיִּים וּלְנִצְרָכִים. כְּשֶׁהִגִּיעַ הַכֶּסֶף לַיָּדִי הָעֲנִיִּים הָיָה זֶה בְּשַׁעַת לִילָה
מְאַחֶרֶת, וְרַק אִזּוֹ הִצְלִיחַ הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זִיע"א לְהִרְדֵּם לְשַׁעָה קְלָה.

חֲסִידִים סִפְרוּ שֶׁכַּאֲשֶׁר הָרַבִּי הָיָה יָשׁוּן וְהָיוּ נוֹגְעִים בְּמִזְוִזָּה שֶׁבְּמִשְׁקוֹף חֲדָרוֹ, הָיָה מִיד מִתְעוֹרֵר
מִרְגָּשׁ הַקְּדוּשָׁה. פַּעַם הִרְאָה זֹאת אָחִיו הַקָּדוֹשׁ רַבִּי זִישָׁא זִיע"א : הוּא נָגַע בְּמִזְוִזָּה, וְאָחִיו הָרַבִּי
רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ קִפֵּץ מִהֶמְטָה.

זְכוּתוֹ תִּגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל!

מִרְכּוֹז הַחֲדָרָה